

JAPAN letter

Newsletter from The Japan Foundation, Bangkok

JAPAN FOUNDATION

ฉบับสาร

78

APRIL
MAY
JUNE
2013

02 Cover Story

08 Activity Report

- “(แผ่นดิน)ไหว อยู่ ได้: ใช้ชีวิตอย่างไรบนความเปลี่ยนแปลง”
การเตรียมพร้อมและจัดการภัยพิบัติผ่านงานออกแบบสื่อ
อย่างสร้างสรรค์”
- นิทรรศการเซรามิคร่วมสมัย “ความงดงามแห่งบวก”
โดยคุณ Kasumi Katagiri
- การบรรยายและสาธิตการทำขนม
- การแสดงละครใบ้ ณ สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า
- เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น 2556
- การสาธิตการแต่งชุดกิโมโนในงาน Japan-Cambodia
Kizuna Festival 2013
- CSR Research Report ~Japanese Corporations’
Social Action Programs in Thailand~
- การแสดง “Grandslam” รอบเวิร์ลด์พรีเมียร์
(นอกประเทศญี่ปุ่น) โดยคณะนักเต้นชายล้วนที่โด่งดังที่สุด
ของญี่ปุ่น Condors
- ~Super Star of Classical Saxophone~
NOBUYA SUGAWA SAXOPHONE RECITAL IN BANGKOK

12 Happy Songkran

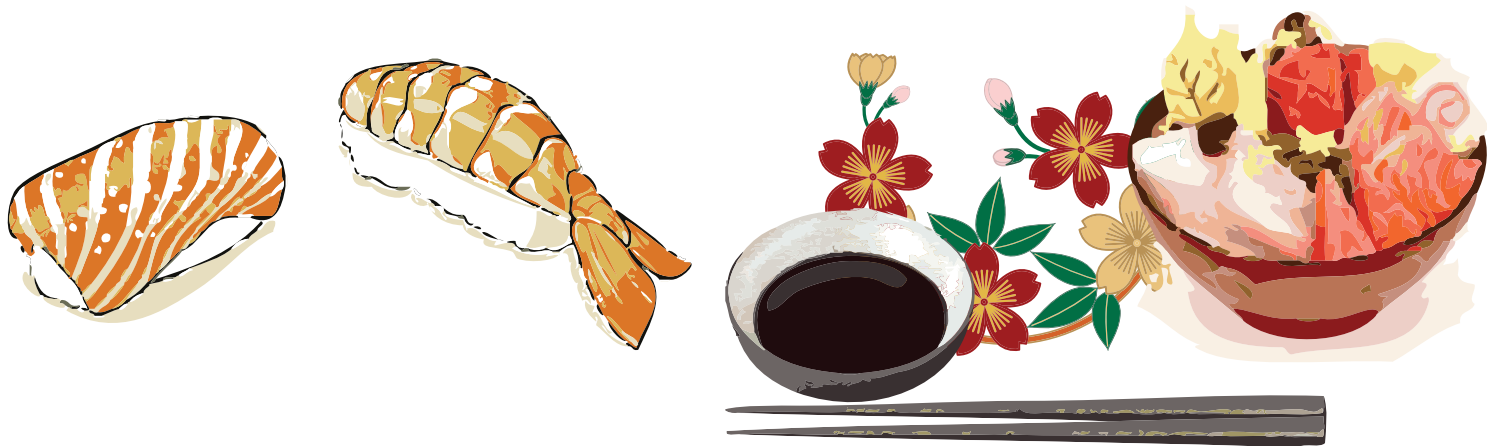
13 Notice

14 JF Library's

Recommended Books & CDs

15 JF Theater

April – June 2013

วังวนปลาดิบ

ปรายดา หยุ่น

เมื่อถูกถามว่าอาหารจานโปรดของผมคืออะไร ภาพปลาดิบ (ทั้งซูชิและซาซิมิ) จะปรากฏขึ้นในหัวทันที

ผมไม่แน่ใจว่าลิ้นไทยๆของผมได้สัมผัสและหลงใหลในรสชาตินุ่มฉ่ำของปลาดิบตั้งแต่เมื่อไร ถ้าให้เดา คิดว่าน่าจะเป็นช่วงระหว่างเรียนหนังสืออยู่ในประเทศอเมริกา เพราะแม้จะคุ้นเคยกับอาหารญี่ปุ่นตั้งแต่เด็ก แต่อาหารที่ชื่นชอบในวัยนั้นส่วนใหญ่เป็นอาหารญี่ปุ่นทานง่าย มีรสหวาน เป็นมิตรกับลิ้นเด็กอย่างยากิ-โซบะ (ซึ่งในปัจจุบันแทบไม่เคยกินเลย) อาหารประเภทปลาดิบหรือแม้แต่ยังอยู่ห่างไกลความสนใจนัก

เช่นเดียวกับกิจกรรมอีกหลายอย่างที่รีทำในช่วงวัยรุ่น ผมคิดว่าการลิ้มรสปลาดิบครั้งแรกๆน่าจะเกิดจากความคึกคะนองอยากลองสิ่งแปลก หรือเห็นเพื่อนทำก็ทำตามเพื่อน เพื่อไม่ให้ใครดูถูกว่าปอดแหก มากกว่าจะเกิดจากความปรารถนาที่มาจากตัวเอง แต่ไม่ว่าจะมีต้นกำเนิดอย่างไร ขณะใช้ชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัย ผมก็ได้กลายเป็นคนติดปลาดิบด้วยไปเรียบร้อยแล้ว การนัด

กินซูชิมีค่ากับเพื่อนฝูงถือเป็นวาระที่ผมรอคอย และการได้เห็นก้อนซูชิหลากสี จัดเรียงอย่างมีศิลปะบนถาดไม้ ร้อนแหวกอากาศมาในมือของพนักงานเสิร์ฟ ถือเป็นอาหารตาที่ชวนมองที่สุด ผมไม่เคยมีความรู้สึกเช่นนี้กับอาหารอื่น แม้ว่าจะมีอาหารอีกหลายชนิดที่ถูกปาก แต่ปลาดิบเป็นอาหารชนิดเดียวที่ผมมองดูได้อย่างเอร็ดอร่อย พอๆกับการได้กลิ่นกินมัน

การจะผ่านด่านปลาดิบจนถึงขั้นที่ชื่นชอบมันได้อย่างหมดจด ไม่ใช่เรื่องง่าย เดิมที่ผมกินเป็นแต่ซูชิ และแม้แต่การกินซูชิที่หนักว่าซาบิ ก็ยังเป็นเรื่องยากสำหรับปากผม นอกจากนั้น ผมยังต้องการข้าวในปริมาณที่มากกว่าส่วนที่เป็นปลาดิบ ไม่เข้าใจคนที่บ่นเมื่อเห็นข้าวก้อนใหญ่ จนเวลาผ่านไปสักระยะและรู้ถึงความลึกลับทางรสชาติของปลาดิบแล้ว จึงเข้าใจว่าปลาดิบที่สดอร่อย ได้รับการแล่เฉือนโดยเชฟผู้ชำนาญ คือสุดยอดของรสชาติในตัวเอง และความเผ็ดขึ้นจุมูกของวาซาบิก็ถือเป็นองค์ประกอบที่โดดเด่นของการกินซูชิ เมื่อนั้นผมจึงกลายเป็นหนึ่งในนักกินเรื่องมาก ไม่พอใจกับร้านซูชิที่ให้ข้าวมากกว่าเนื้อปลา และจะดื่มด่ำอย่างแท้จริงก็ต่อ

เมื่อได้ลิ้มเนื้อปลาสด อวบอ้วน การกินปลาดิบเปล่าๆไม่เป็นปัญหาใดๆสำหรับผมอีกเลย

ผมเลิกกินเนื้อวัวมานานมากแล้ว นานจนจำวันที่ที่แน่นอนไม่ได้ และเนื้อสัตว์อื่น อย่าง ไก่ เป็ด หมู ผมก็ไม่ได้กินเป็นประจำ อยู่มาวันหนึ่งผมตัดสินใจเลิกกินทั้งหมด ยกเว้นอาหารทะเล ผมจึงเป็นคนกินแต่อาหารทะเลและผักอยู่เป็นเวลานานร่วมสิบปี และเมื่อประมาณต้นปี 2007 ผมก็ตัดสินใจลองเลิกอาหารทะเลด้วย แม้ว่าอาหารทะเลจะเป็นอาหารที่ผมโปรดปรานมากที่สุด และผักเป็นอาหารที่ผมแทบไม่เคยอยากกินแม้แต่เนื้อๆก็ตาม

ขณะนั้นผมเดินทางอยู่ในแถบคิวชู อาหารที่ผมตั้งใจไปกินเป็นมื้อสุดท้าย ก่อนที่จะเคี้ยวแต่ผักคือปลาดิบ และสถานที่คือร้านซูชิในเมืองฟุคุ-โอกะ คืนก่อนเดินทางกลับประเทศไทย ผมคิดว่านั่นเป็นการบอกลาอาหารประเภทเนื้อสัตว์ทั้งหมดอย่างเหมาะสมที่สุด

ผมตัดใจจากปลาและอาหารทะเลทุกชนิดได้นานกว่าที่คิด แต่ความคิดถึงปลาดิบก็มักผุดขึ้น

เป็นครั้งแรก มันเป็นอาหารประเภทเดียวที่ผมอยากหวนกลับไปหาอีกครั้ง และยังจำรสชาติได้อย่างไม่เคยจืดจางไปจากลิ้น

สองสามปีหลังจากที่ผมเลิกอาหารทะเลโดยเด็ดขาด ผมมีโอกาสได้เดินทางไปทำงานวิจัยในกรุงเกียวโต เป็นเวลา 9 เดือน ผมตั้งใจจะใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ปรุงอาหารเองทุกวัน ผมกินแต่ผัก จึงไม่ใช่เรื่องยากเย็นอะไรนัก เมื่อชนของเข้าที่พักเรียบร้อยแล้ว ผมรีบตระเวนหาซูเปอร์มาร์เก็ตใกล้บ้าน ไปซื้อหม้อหุงข้าว และहारานขายข้าวสาร เพียงเท่านั้นผมก็พร้อมจะทำอาหารกินเอง ผมตั้งใจไว้ว่าระหว่างอยู่ที่นั่น จะกินแต่ผักลวกกับข้าวกล้องทุกมื้อ เว้นแต่เมื่อที่จำเป็นต้องออกไปกินนอกบ้าน เพราะนัดพบกับผู้คนหรือออกไปทำธุระแล้วไม่สะดวกกลับบ้านทันเวลาอาหาร

ความที่คนรอบตัวผมยังคงกินอาหารทุกประเภท ไม่มีใครทำตัวประหลาดให้ชีวิตยุ่งยากเหมือนผม ในที่สุดเมื่อมีเพื่อนเดินทางมาเยือนที่เกียวโต ก็เป็นเหตุให้ผมต้องกลับไปนั่งมองซูชิอยู่ในร้าน Kaiten Sushi หรือร้านอาหารซูชิ

แบบที่มีซูชิ (และอาหารประเภทอื่นเล็กน้อย) วางบนจานเล็กๆ ไหลมาที่รางที่เคลื่อนไหลวนไปรอบๆ ให้เราหยิบมาวางไว้ตรงหน้าด้วยตัวเอง

ในสมัยหนึ่งผมไม่เคยกล้าเข้าร้านไคเต็งซูชิ เพราะดูจากภายนอกแล้วสับสน คิดว่าไม่น่าจะทำตัวถูก ไม่รู้กฎกติกาที่ต้องปฏิบัติเช่นไร แต่เมื่อมีเพื่อนชักชวนไปสองสามรอบ ก็เริ่มคุ้นชินและสบายใจขึ้นมาก ครั้งสองครั้งแรกที่ไปกับเพื่อนผมยังสามารถบังคับตัวเองให้รักษาความเป็นมังสวิรัตเอาไว้ได้ ผมกินแต่ผักและนั่งมองเพื่อนกินกุ้งหอยปูปลาอย่างเอร็ดอร่อยโดยไม่สะทกสะท้าน

แต่เมื่อเพื่อนกลับไปแล้วและผมใช้ชีวิตในเกียวโตต่อไปโดยลำพัง บางครั้งบางวันผมอดไม่ได้ที่จะคิดถึงบรรยากาศในร้านไคเต็งซูชิ อดไม่ได้ที่จะนึกถึงกลิ่นคาวทะเลที่วนเวียนมาไม่ขาดสาย พร้อมกับจานพลาสติกใบเล็กๆบนรางเบื้องหน้า

และแล้วในคืนอากาศเย็นต้นฤดูใบไม้ร่วงคืนหนึ่ง ผมก็เดินออกจากที่พัก มุ่งหน้าไปยังร้าน

ไคเต็งซูชิในละแวกนั้นด้วยความคิดที่ว่า จะขอลิ้มลองรสชาติปลาดิบสักเล็กน้อย เป็นการแก้คิดถึง แล้วจะตัดใจจากมันไปอีกเช่นเคย

ในคืนนั้นผมกินซูชิเพียงไม่กี่ชิ้นก็จริง แต่อีกไม่กี่วันให้หลังผมก็กลับไปกินอีก และกลับไปกินอีก จนเมื่อเวลาผ่านไปหลายเดือน ผมก็ย้อนคืนสู่การเป็นคนกินอาหารทะเลครบเครื่องอีกครั้งโดยศิโรราบ

อาหารที่นำผมกลับสู่วงวันของอาหารทะเลก็คือปลาดิบ และเป็นปลาดิบที่ญี่ปุ่น

สองสิ่งนั้น—ปลาดิบกับประเทศญี่ปุ่น อาจเป็นสองสิ่งที่ผมไม่มีวันตัดขาดได้ในชีวิตนี้

Raw Fish Love

Prabda Yoon

Raw fish is my favorite food, and it started with sushi.

I knew Japanese food from an early age, but what I ate back then was only the kind of Japanese food friendly to children, like yakisoba. Sushi and sashimi seemed to be at a totally unreachable level, one that I couldn't even dream about.

It must have been during my days studying in the United States that I started to try this unique Japanese delicacy. By the time I entered college I was already a passionate sushi lover.

But it was not something that happened all at once. It took time to be able to enjoy the taste of sushi completely. At first I found that shocking rush in the nostril created by wasabi disturbing. I also needed the rice ball to be larger than the raw fish, and couldn't understand when some people complained about getting too much rice. Once I'd tasted sushi done properly by a good chef, however, I understood, and became one of those obnoxious sushi snobs who complain about too much rice.

I quit eating red meat long ago but until 2007 I was still eating seafood. I thought I wouldn't be able to live without it. Then out of the blue, while traveling in Kyushu, I decided to quit seafood, too. Before returning to Thailand, and before becoming a complete vegetarian, I went to a sushi restaurant in Fukuoka with the intention of making sushi my last seafood meal.

Surprisingly, I didn't have a hard time living with only vegetables and I didn't miss most of my former favorite seafood dishes. But I did think about raw fish now and again. It was sometimes tempting to order sushi or sashimi in Japanese restaurants (where I would eat mostly tofu). I survived, but not forever.

In 2009, I received a research grant that allowed me to live in Kyoto for about nine months. I planned to spend my time there living in simplicity, cooking my own food and eating the same menu every day. I managed to find a good neighborhood supermarket and a rice shop. I bought a small rice cooker. I was all set and started to make myself brown rice with steamed vegetables which became my regular menu, unless I had to go out to meet people or had to do something that made it incon-

venient to return home to eat.

Then a friend came to visit. She wanted to eat at a kaiten sushi restaurant. A kaiten sushi restaurant is where you sit at a long counter and different kinds of sushi dishes pass in front of you on a revolving belt and you just take any dish you want from the belt. It's fast food sushi. I went along with the friend and watched her enjoy her food. I was still under control.

The atmosphere and the scent of the sea from the kaiten sushi restaurant stuck with me long after my friend had left. Then, on a cold autumn evening, I walked out of my apartment, heading for a kaiten sushi place nearby. I told myself that I just wanted a little taste of the sea, just one time, and then I would go back to being a vegetarian right away.

I kept my promise. I ate very little that evening. But I went back again a few days later, and again after that. Eventually, after two years, I started to eat seafood again.

It was sushi that brought me back.

Raw fish and Japan, these could be the two things in life that I could never live without.

ปราบดา หยุ่น เกิดที่กรุงเทพฯ ย้ายไปอยู่สหรัฐอเมริกาเมื่ออายุ 14 และกลับมาไทยตอนอายุ 26 งานเขียนของเขาครอบคลุมทุกรูปแบบ ตั้งแต่เรื่องสั้น นวนิยาย บทความ วิจารณ์ภาพยนตร์ บทภาพยนตร์ จนถึงเนื้อเพลง ปี 2002 หนังสือรวมเรื่องสั้นภายใต้ชื่อ ความน่าจะเป็น ได้รับรางวัลซีไรต์ นอกจากนี้ปราบดาายังเป็นผู้ก่อตั้งสำนักพิมพ์ไต้ฝุ่นและร่วมก่อตั้งบุ๊กโมบี ซึ่งเป็นทั้งร้านหนังสือขนาดเล็กและเว็บไซต์สำหรับชุมชนนักอ่านไทย ผลงานจำนวนมากของเขาได้รับการแปลเป็นภาษาญี่ปุ่น

Prabda Yoon was born in Bangkok. He left for the United States at 14 to study and returned at 26. He has since become a writer known for his wide range of genres, including short stories, novels, essays, film reviews, screenplays and song lyrics. His 2002 story collection, Kwam Na Ja Pen (Probability), won the S.E.A. Write Award. He is also the founder of Typhoon Books, a small publishing house, and a cofounder of Bookmoby (www.bookmoby.com), a small bookstore and website for the Thai literary community. Several of his works have been translated to Japanese.

“Life is a Journey”

ลิสสา ศรีพัฒนาสกุล

มีคนเคยเปรียบเปรยไว้ว่า ชีวิตคือการเดินทาง ความหมายของประโยคนี้นี้หมายความว่า การดำเนินชีวิตนั้นย่อมผ่านประสบการณ์ต่างๆ ทั้งเจ็บแสบ และสุขสม ทุกข์ตรม และสมหวัง แต่การเดินทางในครั้งนี้ของฉันทันเป็นการเดินทางจริงๆ ค่ะ การเดินทางที่จะพาฉันไปพบประสบการณ์แปลกใหม่ ในสถานที่ที่ไม่เคยคุ้น

หลังจากที่ได้ทราบจาก Japan Foundation ว่าได้รับเลือกเป็นตัวแทนเพื่อไปร่วมงาน “The performing Art Meeting” in Yokohama หรือ “TPAM” ที่ประเทศญี่ปุ่นในครั้งนี้ ความรู้สึกแรกคือ รู้สึกประหม่าอยู่เหมือนกัน กลัวว่าจะทำหน้าที่ได้ไม่ดี บวกกับนี่คือการไปญี่ปุ่นครั้งแรกของฉันทัน แต่ในความประหม่านั้นก็มีความตื่นเต้น อยากรู้ อยากเห็น อยากอยู่ด้วยไม่น้อย เพราะฉันทันเป็นนักแสดงละครใบ้ และประเทศญี่ปุ่นก็เป็นประเทศที่มีนักแสดงละครใบ้ในดวงใจของฉันทันหลายคนอยู่ที่นั่น ประเทศญี่ปุ่นเป็นที่ที่ขึ้นชื่อเรื่องการผลิตนักแสดงเก่งๆ ออกมามากมาย ฉันทันเคยสงสัยมานานว่า นักแสดงเหล่านั้นมีกระบวนการทำงานกันอย่างไร ถึงทำผลงานออกมาให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติได้

TPAM จัดขึ้นเพื่อการสร้างเครือข่ายของศิลปินและผู้จัดให้แน่นแฟ้น รวมถึงยังเป็นการเผยแพร่ศิลปะการแสดงของญี่ปุ่น และนักแสดงจากอีกหลายๆ ชาติด้วย ผู้ประสานงานของ TPAM แจ้งให้ฉันทันทราบล่วงหน้าว่ามีกิจกรรมที่ฉันทันจำเป็นต้องเข้าร่วมอยู่ไม่มาก ที่เหลือ แล้วแต่ฉันทันจะจัดสรรเวลาเอง และเพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการไปร่วมงานครั้งนี้ ฉันทันได้ทำตารางกิจกรรมของตัวเองขึ้น แบบชนิดที่ว่าคิวนั่งนอนขี้ด เพราะฉันทันไม่อยากพลาดโอกาสใดๆ ไป

ฉันทันไปถึง Yokohama เข้าวันที่ 12 กุมภาพันธ์ อากาศหนาวมาก น่าจะประมาณศูนย์องศาเห็นจะได้ การกินแรกหลังจากที่ออกจากสนามบินนาริตะแห่งกรุงโตเกียวคือ ต้องไปเช็คอินโรงแรมในโยโกฮาม่าโดยลิ้มชิมรสหน้าสนามบิน ใช้เวลาเดินทางจากโตเกียวไปโยโกฮาม่าราวชั่วโมงเศษระหว่างทาง ฉันทันได้ตื่นตากับบรรยากาศเมืองโตเกียวจากหน้าต่างรถทั้งสองข้างทาง จวบจนถึงเมืองโยโกฮาม่า เมืองโยโกฮาม่าเป็นเมืองท่า ที่มีชื่อเสียงทั้งในอดีตและปัจจุบันของประเทศญี่ปุ่น ด้วยการที่เป็นเมืองท่านี้เอง

จึงเกิดการค้าขาย ทั้งในประเทศและนอกประเทศ จนทำให้วัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทสำคัญในอดีต ซึ่งปรากฏในสถาปัตยกรรมที่หลงเหลือให้เห็นในเมืองมากมาย ดังที่เห็นในปัจจุบัน ตึกเก่าทรงคลาสสิกเหล่านั้น แปรเปลี่ยนสภาพไปเป็น หอศิลป์ และโรงละคร ทำให้ที่นี่ได้รับการกล่าวขานว่าเป็น “city of art”

สิ่งแรกที่เราต้องทำหลังจากถึงโยโกฮาม่าแล้ว คือการไปรายงานตัวและลงทะเบียนเข้าร่วมงานในครั้งนี้ที่เซ็นเตอร์ของงานซึ่งไม่ไกลจากที่พักมากนัก จากแผนที่ที่ได้มา ฉันทันพบว่าภายใน 7 วันนี้จะต้องมีสถานที่ที่ฉันทันต้องแวะเวียนเข้าๆ ออกๆ อยู่ประมาณสี่ถึงห้าแห่ง สิ่งที่ฉันทันค้นพบในการไปร่วมกิจกรรมครั้งนี้คือ โรงละครในโยโกฮาม่ามีมากมายเหลือเกิน แต่ละแห่งไม่ไกลกันนัก สามารถเดินทางถึงกันได้ ซึ่งเป็นเรื่องหนึ่งที่ฉันทันและเพื่อนนักแสดงจากฟิลิปปินส์คุยกันว่า น่าอิจฉาคนที่นั่นเหลือเกิน อยากให้บ้านเรามีโรงละครมากๆ อย่างที่นั่นบ้าง

กิจกรรมใน TPAM แบ่งออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนของ การสร้าง network ระหว่างตัวแทน จากประเทศต่างๆ และ ส่วนของการแสดงทั้งการแสดงของญี่ปุ่น และการแสดงจากนานาชาติ ฉันทันได้เห็นโรงละครหลากหลายในโยโกฮาม่า ทั้งขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ แต่ละแห่งได้รับการตกแต่งอย่างสวยงาม มีมาตรฐานระดับสากล ในส่วนอื่นๆ เช่นระบบไฟ ระบบเสียง ล้วนทำให้ฉันทันถึงกับตะลึงเลยทีเดียว เพราะจะหาดูอะไรได้ๆ แบบนี้ในเมืองไทยค่อนข้างจะยากสักหน่อย

ในส่วนของการแสดง แบ่งออกเป็นสามประเภทหลักๆ คือ TPAM Direction / TPAM Direction Plus / International Showcase ฉันทันได้ดูโชว์ทั้งหมด 17 รายการ ฉันทันจะยกตัวอย่างโชว์ที่ฉันทันประทับใจสักสาม-สี่รายการ เริ่มจากโชว์ของผู้กำกับรุ่นใหม่ซึ่งมีความยาวไม่มากนัก ประมาณ 1 ชั่วโมงเศษๆ วิธีการนำเสนอ เป็นวิธีการที่น่าสนใจมาก หลังจากเริ่มการแสดงไม่ถึง 5 นาที นักแสดงเรียกให้คนดูทั้งหมดขึ้นไปนั่งอยู่บนเวที จากจุดนั้น คนดูจะสามารถมองเห็นนักแสดงแบบใกล้ชิดๆ ตลอดการแสดง คนดูจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงไปด้วย โชว์ชุดดังกล่าวใช้วิธีการเล่าเรื่องแบบการตูน สามารถเข้าใจได้ง่าย ถึงแม้นักแสดงบางคนจะยังดูเด็กอยู่มาก แต่

เห็นถึงความตั้งใจและฝึกซ้อมคิวกันมาอย่างแม่นยำ ฉันรู้สึกสนุกตลอดช่วงเวลาที่ได้โชว์ซึ่งถือเป็นหนึ่งในโชว์ที่ฉันประทับใจ

สำหรับ international showcase ฉันประทับใจโชว์ของ Daniel Kok นักเต้นชาวสิงคโปร์ที่เพิ่งมาเปิดการแสดงที่เมืองไทยไปเมื่อเดือนมกราคม แต่ครั้งนั้นฉันไม่ได้ดู จนมามีโอกาสได้ดูที่นี่ โชว์ของเขาไม่ใช่การเต้นเฉยๆ แต่ใช้วิธีนำเสนอโชว์แบบแปลก โดยสำรวจความชอบจากคนดูว่า คนดูอยากดูเขาเต้นแบบไหน และผลลัพธ์จากการสำรวจก็สร้างเสียงหัวเราะให้กับคนดูเป็นอย่างมาก ฉันเชื่อว่าโชว์ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอแบบนี้น่าจะไปได้ไกลในอีกหลายประเทศ

ในวันที่สี่ ฉันได้มีโอกาสไปดูโชว์ที่โตเกียว จัดขึ้นใน Setagaya Public Theater ซึ่งเป็นโรงละครชื่อดังของโตเกียว โชว์นี้เป็นโชว์จากนักแสดงญี่ปุ่น 6 คน เป็นการผสมผสานศิลปะหลายๆ แขนงเข้าไว้ด้วยกัน เช่น ละครใบ้ การเต้น ศิลปะการจัดวาง และอื่นๆ ถึงแม้ว่าละครเรื่องนี้จะมีบทพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นโดยไม่มีบทบรรยายภาษาอังกฤษ และฉันก็ยอมรับว่าฉันไม่เข้าใจเนื้อเรื่องเลย แต่โชว์นี้กลับกลายเป็นโชว์ที่ฉันชอบที่สุด เพราะฉันมองเห็นว่า ถึงแม้ไม่ใช่ละครใบ้ แต่นักแสดงทุกคนมีทักษะละครใบ้ที่สูงมาก ทักษะการเต้นก็ดีเยี่ยม วิธีการสร้างเรื่องราวจากสิ่งของต่างๆ บนเวทีก็ทำได้ดีไม่มีที่ติ ฉันไม่สามารถละสายตาไปจากเวทีได้เลย โชว์นี้ทำให้ฉันเข้าใจและยอมรับนักแสดงจากประเทศญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก การที่จะแสดงออกมาได้ถึงขนาดนั้น นักแสดงคงจะต้องมีวินัยในการฝึกซ้อมสูงมาก ส่วนผู้กำกับและคนเขียนบทก็จะต้องมีมุมมองที่แปลกใหม่ และกว้างไกลมาก

ในส่วนของการเข้าร่วม network แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ Discussion, Speed Networking และ Group Meeting สำหรับ Discussion เป็นการสัมภาษณ์แบบกลุ่มใหญ่โดยมีคนพูดซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ มาพูดคุยให้เราฟัง ตัวอย่างหัวข้อเรื่องที่น่าสนใจก็มี Open network, Theatre Law, What's happened in Art Center การเข้าร่วม Discussion ทำให้ฉันได้มุมมองใหม่ๆ และความรู้ใหม่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ฉันไม่เคยรู้ทั้งหมดนี้สามารถนำมาเชื่อมโยงกับงานที่ฉันทำอยู่ได้

Speed Networking คือการสร้างเครือข่าย แบบพบกันตัวต่อตัว การพูดคุยกันแบบนี้สามารถทำให้ต่างคนต่างสามารถลงลึกไปในรายละเอียดของกันได้ ฉันได้คุยกับตัวแทนจากมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซียซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าฉันอาจจะได้ไปแสดงในประเทศเหล่านั้นภายในปีนี้และปีหน้า และนอกเหนือจากการเข้าร่วม network ครั้งนี้ การสร้างเน็ตเวิร์คที่ดีคือการพบปะกับตัวแทนจากประเทศต่างๆ ในช่วงเวลาว่างๆ เช่น ระหว่างรับประทานอาหาร ระหว่างรอดูการแสดง หลังจากดูการแสดง ระหว่างเดินจากโรงละครแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง TPAM เปิดโอกาสให้ตัวแทนทั้งหมดได้มีการพบปะกันบ่อยมาก เราสามารถแลกเปลี่ยนทัศนคติกันเกี่ยวกับ performing arts ของประเทศต่างๆ ผลสรุปการเข้าร่วมเน็ตเวิร์คในครั้งนี้ นอกจากจะทำให้ฉันได้เข้าใจถึงพื้นเพของ performing arts ในประเทศต่างๆ แล้ว ฉันยังได้คอนเน็คชั่นใหม่ๆ ในประเทศใหม่ๆ ซึ่งจะเป็นการปูทางให้ฉันไปแสดงในประเทศต่างๆ อีกด้วย

ฉันได้อะไรมากมายจากการมาร่วมงาน TPAM ในครั้งนี้เกินกว่าที่ฉันคาดหวังไว้ ฉันได้เรียนรู้วัฒนธรรม วิธีการแปลกใหม่ การทำงานที่แตกต่าง รวมไปถึงวิถีคิด ความกระตือรือร้น และการแข่งขันกันอย่างสูงระหว่างคนสร้างงาน ทั้งหมดนี้เปิดโลกทัศน์ ประสบการณ์ที่ฉันได้รับเหมือนเป็นแรงกระตุ้น แรงผลักดันให้ฉันเดินทางไปในฐานะนักแสดงละครใบ้ที่อยากจะเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ จากที่ได้เล่าและได้เห็นทั้งหมดนั้น ทำให้ฉันสรุปได้ว่า ชีวิตคือการเดินทาง แต่จะเดินทางอย่างไรนั้น เราเป็นผู้กำหนดเส้นทางเอง ฉันมีความชัดเจนมากขึ้นแล้ว ว่าหลังจากนี้ฉันจะต้องเดินทางสายนี้ต่อไปอย่างไร ด้วยวิธีใด

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เป็นแรงผลักดัน และสนับสนุนให้ฉันได้ไปพบเห็นประสบการณ์อันล้ำค่าที่หาซื้อด้วยเงินไม่ได้ ขอขอบคุณที่ให้โอกาสอันยิ่งใหญ่แก่ฉัน และฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวันหนึ่งจะได้กลับไปที่นี่อีกครั้งไม่ว่าจะในฐานะตัวแทน หรือนักแสดงก็ตาม แล้วพบกันค่ะ

ลิส้า ศรีพัฒนสกุล ผู้ก่อตั้งและนักแสดงนำของคณะละครใบ้ MUTE ภายหลังจากสำเร็จศิลปศาสตรบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเมื่อปี พ.ศ. 2543 ได้ศึกษาชั้นมหาบัณฑิตต่อในคณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ลิส้าได้รับรางวัลจากการแสดงมากมาย อาทิเช่น การได้เข้ารอบรองชนะเลิศการแข่งขัน Thailand's Got Talent Season 2 การได้ไปเชิญไปแสดงในงาน Singapore Street Festival 2012 ณ ประเทศสิงคโปร์ รวมทั้งการร่วมแสดงในงาน Ansan Street Art Festival 2012 ณ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

Lisa Sripatanasakul is a co-founder and leading mime performer of MUTE. After graduating with a Bachelor of Arts degree from Assumption University in 2000, she studied for a Master's degree in Entrepreneurship Management at the College of Management, Mahidol University. She has won several prestigious awards, such as the semi-final round of Thailand's Got Talent Season 2, and performed as a special guest in the Singapore Street Festival 2012, Singapore and in the Ansan Street Art Festival 2012, Korea.

“Life is a Journey”

Lisa Sripatanasakul

As the clichés goes, “life is a journey.” A journey can have both good and bad experiences, and it can bring happiness and pain. I was very excited when I received an invitation to participate as the representative from Thailand in “The Performing Arts Meeting” or “TPAM” in Yokohama. Now is the time for a real journey - a journey to Japan.

The activities at TPAM were divided into two sections: networking and shows. The networking section was further divided into speed networking, group meetings, and discussion. The show section featured: TPAM Direction, Direction Plus and International showcase.

Over the seven days I was at TPAM, I watched a total of 17 shows and many of them were very impressive. The show from TPAM Direction, directed by Takuo Miyanaga, was one of my most favorite shows. Although this show lasted around an hour, it held my attention throughout. The way they presented the show was very interesting. After the first five minutes of the show, an actor asked members of the audience to go and sit on the stage. It was very strange but I found that I could see the performance very closely and it made me feel like I was a part of the show. The actors performed by using cartoon characters which were very funny. And at the end of the show they asked the audience to go to the back of the stage and dance together in a concert which was part of the end of their show. Although some performers looked young, I could see they were motivated and highly skilled.

Another show I liked was from the Singaporean dancer, Daniel Kok. He used a very creative technique to present his show. He asked members of the audience what they wanted to see from him and he said he would dance their requests. This really amused the audience. I thought that his creative style was the main reason why his shows are so well-received in many countries around the world, including Thailand. Another dance project that impressed me was called “Kentaro.” This show was performed by a man who danced for an entire hour, captivating everyone watching. The sound and the lighting were both excellent and the ending of the show almost made me cry. There was no story to his dance but I think that it was because of his strong inner spirit that shone through to reach the hearts of those in the audience.

On the fourth day, I went to see a show in the Setagaya Public theatre, a famous theatre in Tokyo. The theatre was very big and

beautiful, and this is where I got to see my favorite show. The show was called “The Stranger” by Company Derahirera. In this show, many kinds of performance, ranging from dance, theatre, positioning, to pantomime were performed. Although I did not understand the story since it was in Japanese, I could not take my eyes off the stage for a second.

The networking section, as mentioned, was divided into discussion, speed networking, and group meeting. The discussion section was led by many expert speakers on various topics, such as “Open Networks,” “What Happens in an Art Center,” and “Theatre Law.” All of them were very interesting and provided us with important information. From the discussion, I realized that building networks is very important for me; at TPAM it enabled me to share information with other participants. Much of what was discussed and what I learned at the sessions can be related to my present work. For the Speed Networking, I had a chance to introduce myself to every single attendee and I made many new connections in the process. I talked to a Japanese dance producer who presented his work with the aim of introducing it to Thailand. I also met many festival producers and was able to share my profile with them. Joe Sidek, the producer of the Georgetown Festival in Malaysia, was very interested in my works, and so were producers from the Philippines and Indonesia. I believe that the speed networking has given me a good chance of performing in these countries. Other than expanding network, talking to the attendees from other countries provided me with new perspectives and ideas to create new works and also how to approach audiences in other countries. This journey to Yokohama gave me the kind of experience that I could not have gained elsewhere.

I learned about new cultures and new methods of performance, as well as different ways of working. I saw the enthusiasm of performers and how competitive they are. Participating in TPAM has encouraged me to do more and to try the best pantomime performer I can be. These seven days in Japan have changed me forever. I know that life is a journey, but it is a journey that I have to create for myself, for my destiny. After coming back, I think I found my direction and my destiny as a pantomime performer. Going to Japan has given me much more than I expected. I hope that one day in the future I will have a chance to go back there again whether as a representative or as a performer. Thank you TPAM, and everyone who kindly supported me.

Activity REPORT

Japanese Film Festival 2013

The Japan Foundation, Bangkok and Consulate-General of Japan in Chiang Mai organized a heart-warming, dining-themed film festival. The opening film was “Éclair”, during which éclairs were served. Many people enjoyed a platter of appetizing films and tasty stories from our selection of seven films.

Date and venue:

Bangkok

15-17 February 2013 SF Cinema City FL.6, Terminal21

Chiang Mai

22-24 February 2013 Major Cineplex FL.4, Central Plaza
Chiang Mai Airport

Co-organizers: SF Cinema City, Major Cineplex

Supporters: Embassy of Japan in Thailand, JNTO,
Tsuji Culinary School, Dusit Thani College

เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น 2556

เจแปนฟาวนด์เซชั่น กรุงเทพฯ และสถานกงสุลใหญ่ญี่ปุ่น ณ นครเชียงใหม่ ร่วมกันจัดเทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่นด้วยหัวข้อ “อาหารและขนม” โดยฉายภาพยนตร์เรื่อง เอแคลร์ เป็นรอบปฐมทัศน์ แผ่นภาพยนตร์ต่างผลิตเพลิน เอเรียลร้อยไปกับภาพยนตร์งานเด็ด 7 เรื่อง ที่ถูกคัดสรรมาเสิร์ฟ

วันและสถานที่

กรุงเทพฯ

15-17 กุมภาพันธ์ 2556 ณ โรงภาพยนตร์ SF Cinema City
ชั้น 6 Terminal 21

เชียงใหม่

22-24 กุมภาพันธ์ 2556 ณ โรงภาพยนตร์ Major Cineplex
ชั้น 4 เซ็นทรัล พลาซ่า เชียงใหม่ แอร์พอร์ต

ทั้งนี้ได้รับความร่วมมือจาก SF Cinema City, Major Cineplex สนับสนุนโดยสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวญี่ปุ่น โรงเรียนสอนทำอาหารทซุจิ วิทยาลัยดุสิตธานี

Ceramic Art Solo Exhibition “Positive Grace 2013” by Kasumi Katagiri นิทรรศการเซรามิคร่วมสมัย “ความงดงามแห่งบวก” โดยคุณ Kasumi Katagiri

Ms. Kasumi Katagiri, a pottery artist held a solo exhibition to display some of her recent works.

Date and venue:

18 January – 26 February 2013

People’s Gallery

2nd Fl. Bangkok Art and Culture Center

ศิลปินช่างปั้นผู้แบ่งปันความงามด้วยผลงานที่เธอรังสรรค์เมื่อเร็ว ๆ นี้

วันและสถานที่

18 มกราคม - 26 กุมภาพันธ์ 2556

ณ People’s Gallery ชั้น 2 ณ ศูนย์ศิลปะวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร

Japanese Cakes Lecture and Demonstration การบรรยายและสาธิตการทำขนม

Japanese western cakes created by Chef Yoshida are very delicate and luscious. He made many fans during a demonstration of how he makes his specialties.

Date and venue:

31 January 2013 Le Cordon Bleu Dusit Culinary School

2 February 2013 Gateway Ekkamai

ขนมสไตล์ตะวันตกฝีมือเชฟโยชิเดะเป็นงานประณีตละเอียดอ่อน และหวานละมุนจนแฟน ๆ ติดใจขณะที่เชฟแสดงวิธีทำขนมที่เขาถนัด

วันและสถานที่

31 มกราคม 2556 ณ โรงเรียนสอนทำอาหารเลอกร็องดองเบลอ ดุสิต

2 กุมภาพันธ์ 2556 ณ เกทเวย์ เอกมัย

Disaster Preparedness “Always Prepare: Living with Changes” “(แผ่นดิน)ไหว อยู่ ได้: ใช้ชีวิตอย่างไรบนความเปลี่ยนแปลง” การเตรียมพร้อมและจัดการภัยพิบัติผ่านงานออกแบบสื่อ อย่างสร้างสรรค์”

In collaboration with the Japanese Studies Center, Faculty of Humanities and College of Arts, Media and Technology (CAMT), Chiang Mai University, a special lecture, entitled, ‘Disaster Preparedness “Always Prepare: Living with Changes” – Knowledge of Disaster Preparedness through Creative Arts in Daily Life’ – was held in Chiang Mai. A demonstration and a mini workshop were also held at Thai PBS on Children’s Day.

Date and venue:

Chiang Mai 11 January 2013

ThaiPBS 12 January 2013 (Children’s Day)

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับ ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา และวิทยาลัย ศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดโครงการการสัมมนาเชิงวิชาการญี่ปุ่นศึกษา ในหัวข้อ “(แผ่นดิน)ไหว อยู่ ได้ : ใช้ชีวิตอย่างไรบนความเปลี่ยนแปลง การเตรียมพร้อมและจัดการภัยพิบัติผ่านงานออกแบบสื่ออย่างสร้างสรรค์” ที่จังหวัดเชียงใหม่ และกิจกรรมสาธิตการเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติผ่านเกมส์ต่างๆเนื่องในโอกาสงานวันเด็กแห่งชาติที่สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส

วันและสถานที่:

เชียงใหม่ 11 มกราคม 2556

สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส 12 มกราคม 2556 (วันเด็กแห่งชาติ)

Kimono Demonstration for Japan Cambodia Kizuna Festival 2013

การสาธิตการแต่งชุดกิโมโนในงาน Japan-Cambodia Kizuna Festival 2013

Ms. Hiromi Nishiyama gave a lecture and demonstration on Kimonos and directed a Kimono Fashion Show and used Cambodian dresses at the Japan Cambodia Kizuna Festival in Phnom Penh.

การบรรยายและสาธิตการแต่งชุดกิโมโนโดยฮิโรมิ นิชियามะ รวมทั้งการแสดงแฟชั่นโชว์ชุดกิโมโน และการแต่งชุดประจำชาติกัมพูชาในเทศกาล Cambodia-Japan Kizuna Festival ณ กรุงพนมเปญ

Date and venue:

24 February 2013 Cambodia-Japan Cooperation Center (CJCC)

วันและสถานที่

24 กุมภาพันธ์ 2556 Cambodia-Japan Cooperation Center (CJCC)

Pantomime Performance in Myanmar

การแสดงละครใบ้ ณ สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า

Mr. Kazuki Yano performed pantomime in Myanmar. Burmese children greatly enjoyed his performance.

เด็ก ๆ ชาวพม่าต่างสนุกสนานไปกับการแสดงละครใบ้ของคาซูกิ ยานโน

Date and venue:

12 February 2013 Kyeik Wine Orphanage School and Chatrium Hotel
13 February 2013 Mary Chapman Deaf School

วันและสถานที่

12 กุมภาพันธ์ 2556 ณ บ้านเด็กกำพร้า Kyeik Wine และโรงแรม Chatrium
13 กุมภาพันธ์ 2556 ณ โรงเรียนสอนคนหูหนวก Mary Chapman

World Premiere (outside Japan) of “Grandslam”

by Condors, Japan’s most popular all-male dance company

การแสดง “Grandslam” รอบเวิร์ลด์พรีเมียร์ (นอกประเทศญี่ปุ่น)

โดยคณะนักเต้นชายล้วนที่โด่งดังที่สุดของญี่ปุ่น Condors

Date and venue:

2-3 March 2013 Sodsai Pantoomkomon Centre for Dramatic Arts,
Chulalongkorn University

วันและสถานที่

2-3 มีนาคม 2556 ณ ศูนย์ศิลปะการละครดิสไฮ ฟันธุมโกมล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

~Super Star of Classical Saxophone~ NOBUYA SUGAWA SAXOPHONE RECITAL IN BANGKOK

Organized by the Japan Foundation, Bangkok, Mitsui Sumitomo Insurance Co., Ltd. (Thailand Branch), Mitsui Sumitomo Insurance Cultural Foundation and the Office of Art and Culture Chulalongkorn University.

Date and venue:

12-13 March 2013 Music Hall, Art & Culture Building,
Chulalongkorn University

จัดโดยเจแปนฟาวนด์ชั่น ร่วมกับ บริษัท มิทซุย สุมิโตโม อินซัวรันซ์ จำกัด สาขาประเทศไทย มูลนิธิ มิทซุย สุมิโตโม อินซัวรันซ์ คลัซเซอร์ล ฟาวนด์ชั่น และสำนักบริหารงานศิลปวัฒนธรรมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันและสถานที่

12-13 มีนาคม 2556 ณ หอแสดงดนตรี อาคารศิลปวัฒนธรรม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CSR Research Report

~Survey of Philanthropic Activities by Japanese Companies in Thailand~

The Japan Foundation conducted Survey of Philanthropic Activities by Japanese Companies in 11 countries between 2006 and 2012. In this meeting, Mr. Junichi Tomioka (Senior Managing Director, Information Center : JFIC) gave a lecture, which analyzed the research results and the future direction of CSR in Japanese corporations. Organized by Japanese Chamber of Commerce, Bangkok (JCC) and the Japan Foundation, Bangkok.

Date and venue:

28 February 2013 15th FL, Amarin Tower, Japanese Chamber
of Commerce, Bangkok (JCC)

นำเสนอการวิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับ Survey of Philanthropic Activities by Japanese Companies ใน 11 ประเทศ ระหว่างปี 2006-2012 นายจุนอิจิโร โทมิโอกะ (Senior Managing Director, Information Center: JFIC) และนำเสนอทิศทางการที่จะเป็นในอนาคตต่อที่ประชุมหน่วยงานต่าง ๆ ของญี่ปุ่น จัดโดย หอการค้าญี่ปุ่นกรุงเทพ (JCC) ร่วมกับ เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ

วันและสถานที่

28 กุมภาพันธ์ 2556 ชั้น 15., Amarin Tower, Japanese Chamber
of Commerce, Bangkok (JCC)

Greeting FROM JF

Happy Songkran 2013

Throughout the new year, we will be bringing you more exciting Japanese cultural events and programs. We look forward to your continued support and patronage in the coming year.

Art and Culture Department
The Japan Foundation, Bangkok

สุขสันต์วันสงกรานต์ ปีพ.ศ. 2556

เราอย่ายังคงนำรายการที่น่าสนใจทางวัฒนธรรมจากประเทศญี่ปุ่นมาแนะนำกันแต่ทุก ๆ ท่านตลอดปีใหม่นี้ และหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนจากท่านต่อไป

ฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรม
เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ

Notice FROM LIBRARY

ห้องสมุดเจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เป็นห้องสมุดสำหรับบุคคลทั่วไปในประเทศไทยที่มีความสนใจในประเทศญี่ปุ่น ทั้งในด้าน วัฒนธรรม และภาษาญี่ปุ่น มีทรัพยากรห้องสมุดในรูปของสิ่งพิมพ์ และโสตทัศนวัสดุกว่า 20,000 รายการ บุคคลทั่วไปสามารถสืบค้นและศึกษาเรื่องที่ต้องการในห้องสมุดได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้สิ่งพิมพ์ส่วนใหญ่ของห้องสมุดได้จัดเก็บบนชั้นเปิดสามารถเข้าใช้บริการได้โดยสะดวก

เวลาทำการ:

จันทร์ถึงศุกร์ 9.00 น. - 19.00 น.
เสาร์ 9.00 น. - 17.00 น.

และตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2556 เป็นต้นไป ห้องสมุดเจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ จะมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบการใช้ห้องสมุดดังนี้

ยกเลิกระบบจัดเก็บค่ามัดจำ

ระบบการจัดเก็บค่ามัดจำของห้องสมุดจะถูกยกเลิกตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม 2556 สมาชิกห้องสมุดที่เคยจ่ายค่ามัดจำสามารถเรียกคืนค่ามัดจำได้ตั้งแต่งบประมาณหน้า และจะไม่มีการคืนค่ามัดจำให้หลังจากพ้นช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้

- ระยะเวลาการเรียกคืนค่ามัดจำ:
1 เมษายน 2556 - 31 มีนาคม 2557
- เอกสารที่ต้องใช้: ใบเสร็จค่ามัดจำ

การปรับอัตราค่าสมาชิก

- บุคคลทั่วไป: 600 บาท
- นักเรียน/นักศึกษา 300 บาท
- อาจารย์สอนภาษาญี่ปุ่น 500 บาท

ค่าปรับสำหรับการส่งคืนเกินกำหนด

5 บาท/วัน (หนังสือข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น: 10 บาท/วัน ระหว่างช่วงการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น)

บริการถ่ายเอกสาร

A4: 2 บาท (2 หน้า: 4 บาท) B4: 4 บาท (2 หน้า: 8 บาท)

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ ที่นี้

The Japan Foundation, Bangkok Library is a public library for people in Thailand who are interested in Japan, Japanese culture and the language. The collection has now grown to more than 20,000 prints and audio-visual items. Visitors are welcome to browse and study in the library as the majority of our collection is arranged in the open shelf area with free of charge.

Opening hours:

Monday to Friday: 9:00 am - 7:00 pm
Saturday: 9:00 am - 5:00 pm

In April 1, 2013, The Japan Foundation Library will revise its Library Regulations as follows:

Abolition of the Deposit System

The Deposit System will be abolished as of March 31, 2013. All members who have paid a deposit will get a refund. Please apply for a refund process within the next fiscal year. No deposit refunds will be paid after this period.

- Refunding period: April 1, 2013 ~ March 31, 2014
- Document required: Receipt of deposit

Revised annual fee

- Adult: 600 Baht
- Student: 300 Baht
- Japanese Language Teacher: 500 Baht

Overdue penalty charge

5 Baht/day (JLPT textbooks: 10 Baht/day during the test preparation period)

Copy service

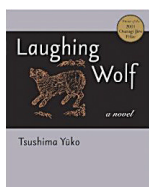
A4: 2 Baht (2-sided: 4 Baht) B4: 4 Baht (2-sided: 8 Baht)

Thank you for cooperation and understanding.

Books

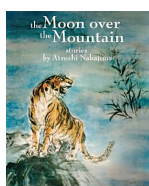
Book: Gush
Author: Yo Hemmi, Giles Murray (Translator)
Publisher: Counterpoint

Book: Laughing Wolf
Author: Yuko Tsushima, Dennis Washburn (Translator)
Publisher: Michigan Monograph Series In Japanese Studies

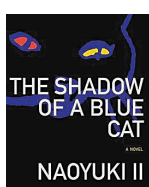
Book: Isle of Dreams
Author: Keizo Hino, Charles De Wolf (Translator)
Publisher: Dalkey Archive Press

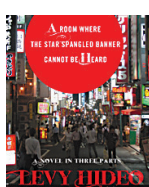
Book: The Moon over the Mountain
Author: Atsushi Nakajima, Paul McCarthy and Nobuko Ochner (Translator)
Publisher: Autumn Hill Books

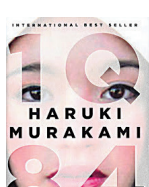
Book: Women Adrift
Author: Noriko J. Horiguchi
Publisher: University of Minnesota Press

Book: The Shadow of a Blue Cat
Author: Naoyuki Ii, Wayne P. Lammers (Translator)
Publisher: Dalkey Archive Press

Book: A Room Where the Star Spangled Banner Cannot Be Heard
Author: Levy Hideo, Christopher D. Scott (Translator)
Publisher: Colombia University Press

Book: 1Q84
Author: Haruki Murakami, Jay Rubin and Philip Gabriel (Translator)
Publisher: Alfred A. Knopf

CDs

Album: Tsuruno Oto
Singer: Takeshi Tsuruno
Company: Pony Canyon Inc., Japan / 2009

Album: いままでのA面、B面ですと!?
Singer: Greeeen
Company: Nayutawave Records / 2009

Album: Night & Day
Singer: DEPAPEPE meets ハチミツとクローバー
Company: SME Records Inc. / 2006

Album: VAMPS
Singer: VAMPS
Company: VAMPROSE / 2009

Album: Olympos
Singer: Lands
Company: J Storm Inc. / 2010

Album: ナユタとフカシギ
Singer: スキマスイッチ
Company: Ariola Japan Inc. / 2009

Album: Best Collection ~いい日旅立ち~
Singer: Shinji Tanimura
Company: YJG Co., Ltd. / 2008

Album: Perfume△ (Triangle)
Singer: Perfume
Company: Tokuma Japan Communications Co., Ltd. / 2009

April: Seasons

Fri. 5th Apr. 2013 18:30
Song of The Spring Pony
 (春駒のうた) 1985
 บทเพลงแห่งฤดูใบไม้ผลิ
 Directed by KOUYAMA Seijiro
 (神山征二郎)
 108 mins.

Fri. 12th Apr. 2013 18:30
Summer Days with Coo
 (河童のクゥと夏休み) 2007
 วันหยุดฤดูร้อนกับคู
 Directed by HARA Keiichi
 (原 恵一)
 138 mins.

Fri. 19th Apr. 2013 18:30
An Autumn Afternoon
 (秋刀魚の味) 1962
 เย็นหนึ่งในฤดูใบไม้ร่วง
 Directed by OZU Yasujiro
 (小津安二郎)
 113 mins.

Fri. 26th Apr. 2013 18:30
Diary of Early Winter Shower
 (時雨の記) 1998
 บันทึกฝนต้นหนาว
 Directed by SAWAI Shinichiro
 (澤井信一郎)
 116 mins.

May: Novel (based on novel)

Fri. 3rd May 2013 18:30
Twinkle
 (キラキラヒカル) 1992
 ส่องแสงพราว
 Directed by MATSUOKA Joji
 (松岡 錠司)
 103 mins.

Fri. 10th May 2013 18:30
Bushido Sixteen
 (武士道シックスティーン) 2010
 สาวใส่หัวใจไม่เคยแพ้
 Directed by FURUMAYA Tomoyuki
 (古厩智之)
 109 mins.

Fri. 17th May 2013 18:30
Tsugumi
 (つぐみ) 1990
 ซึงุมิ
 Directed by ICHIKAWA Jun
 (市川 準)
 105 mins.

Fri. 31st May 2013 18:30
The Chef of South Polar
 (南極料理人) 2009
 พ่อครัวขั้วโลกใต้
 Directed by OKITA Shuichi
 (沖田修一)
 125 mins.

All films are subtitled in Thai unless specified otherwise
 Free admission at the Seminar Room of the Japan
 Foundation, Bangkok at 18.30 hours.

ทุกเรื่องมีคำบรรยายภาษาไทย ยกเว้นที่ระบุไว้ว่าเป็นภาษาอังกฤษ
 เข้าชมฟรี ที่ห้องสัมมนาใหม่ เจแปนฟาว์นเดชั่น กรุงเทพฯ
 เวลา 18.30 น.

June: Ghost

Fri. 7th Jun. 2013 18:30
The Pale Hand
 (白い手) 1990
มือที่ซีดขาว
 Directed by Koyama Seijiro
 (神山征二郎)
 100 mins.

Fri. 14th Jun. 2013 18:30
Ghost Pub
 (居酒屋ゆうれい) 1994
วิญญาณ
 Directed by WATANABE Takayoshi
 (渡邊孝好)
 110 mins.

Fri. 21st Jun. 2013 18:30
The Ugetsu Story
 (雨月物語) 1953
อุเกทสึ
 Directed by MIZOGUCHI Kenji
 (溝口健二)
 97 mins.

Fri. 28th Mar. 2013 18:30
Haunted School
 (学校の怪談) 1995
โรงเรียนผีสิง
 Directed by HIRAYAMA Hideyuki
 (平山秀幸)
 100 mins.

JAPAN FOUNDATION

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขาของเจแปนฟาวนด์ชั่นซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่า ให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่น และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

The Japan Foundation, Bangkok serves as a liaison office of the Japan Foundation, established by the Japanese government in 1972, to assist in its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand.

Japan Letter is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan Letter can also be read on site at www.jfbkk.or.th

facebook

www.facebook.com/jfbangkok

twitter

@JFBKK

คุณอยากอ่านอะไรในญี่ปุ่นสาร? คุณคิดเห็นอย่างไรกับญี่ปุ่นสาร?

โปรดส่งคำแนะนำและความคิดเห็นของคุณมาได้ที่นี่

What do you want to read about and see in Japan Letter?

Please send your suggestion and comment to:

Email: japanletter@jfbkk.or.th

Tel: 02 260 8560-4 Fax: 02 260 8565

The Editor of Japan Letter

The Japan Foundation, Bangkok

Serm Mit Tower 10th Fl. 159 Sukhumvit Soi 21

(Asokmontri Rd.), Bangkok 10110

Copyright © 2013 The Japan Foundation, Bangkok All rights reserved.

No reproduction or republication without written permission

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เจ้าของลิขสิทธิ์ 2556 ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

DVD Sponsored by

